

hemma jag wore. Där kan jag kanske en tillfälligt
4. Vredt finge jag ej i afson andä, skiven om
barnen med dem: — Goppian; nu husbonde är fuller.
Gemma går hinner om buller. Märdetsförfet super och
3. Zandstaden allvar jag mer än mitt hem:
berför för på. Goppian; hvad lyfsliga öben!
Zinda i blefste böden. Det är ordentligt — jag
2. Gustafson är det — men flustlen fall gå
Goppian! men fram den som friser!
genom den lyser, Zanderna hoppa, som friser i mun,
interen är biter och roden är tunn, Zandstaden

Skänsbolken

Den Andra:

2. Zettio hästar fäs inte för guld, Jag är
ej flydde för vatten.
i vatten? Zettio jag guld och vatten i an, Jag
hästar, hvad ta den stann? Zettio jag guld och vatten
vatten? Zettio jag guld och vatten i an, Jag
6. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
5. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag

Den Första:

Hållkarls-Visa.

Albrig jag får i mitt öga en blund, Nu kom en
wagn af de store, Herren förlåte min önskan: en
hund, Heldre än Hållkarl jag wore, Ty hunden får
rasta, när jägarn är trött, Äfven när störtfurar
swalla, Men mig fattig fan, så i torrt, som i wätt,
Eger en hwar att befälla.

2. Hållkarl! de skrifa dernere med makt, Håll-
karln den lathund hwar finns han; Ak, hwilken
lymmel, som ej står på wakt, Får han blott spöstraff
nog mins han. Ak, goda Herrar, tillåt mig blott,
Byrorna på mig att draga; Nej, spring utan byxor;
det gör dig godt, Annars i boken wi klaga.

3. Hejfan! jag kommer, förfrädliga syn, Åter
en wagn och en annan, Så många hästar finns inte
i byn, Nej, jag blir galen i pannan. Hållbönder
hjelp mig, kommer ju här, Tjogtals af komedianter,
Båtsmän på köpet stocas ju här, På frän sjuhun-
drade kanter.

4. Wernamo marknad i morgon skall stå, Wä-
garne ä' ju så fura, Drar och bönder och skojar då,
Gå dit för att plundra och lura, Sockermamseller så
lätta på tån, Garware, Stockholmska Judar, Alla här
stocas som bäckar i ån, Ropa på mig att jag budar.

6. Nu får jag affsed taga Af dig min lilla
wagn, Kär ingen dig bebraga; Jag kommer snart igen.
5. Vad nu för alla nöjen, Gaf du har egt
dem till? Nu vill jag enstaka waga, Gittill den
wagt? Gud vill of alla falla Gittill den glädesfall.
4. Ståll nu ett sadant hjerla Zida så mycket
affsedstyg.
3. Wernad är du på kunden, Wernadstyg
war du nys; Ståll bläster afsonwunden, Ståll blit bin
dig tillwaga drar.
2. Ståll! du mins nog den dagen, Då du
mig trogen war; Wernadstyg den förtalsthet, Den
av guldstyg.
1. Ståll! du mins nog den dagen, Då du
mig trogen war; Wernadstyg den förtalsthet, Den
av guldstyg.

Den Sjätte:

8. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
7. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
6. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
5. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
4. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
3. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
2. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag
1. Zettio jag guld och vatten i an, Jag
i an, Jag guld och vatten i an, Jag

Den Femte:

Den utestängda äkta Mannen.

Nå men har man sett på så befängdt, — fan!
Ljuset har hon släkt och porten stängt — fan. Jag
ej wägar bulta, Får wäl gå och stulta Hela natten,
fastän det är strängt — fan.

2. Snö och bläst utaf den bittra sort — fan!
Wästen tunn och fracken något fort — fan. Hur
jag jemkar fragen, Fryser ändå magen. Sverroffen
har jag spelat bort — fan.

3. Wore min Barbara mera om — fan!
Men nu är hon som en furie gröm — fan. Sär-
kert hon mig strypte, Blå och gul mig nypte, Om jag
störde hennes ljustwa bröm — fan.

4. Magen swider, jag kan ej stå rak — fan!
Snön går in, som i ett sprudet taf — fan! Ge-
nom tån och klacken, Skörtet utaf fracken Kan ej
räcka både fram och bak — fan.

5. Husch! nej nu jag måste bulta på — fan!
Älskade Barbara öppna då — fan! Jag skall albrig
wara bortat; hemma bara. Ja i bleka böden stå på
tå — fan.

6. Wore godt att nu ha rygg af sten — fan!
Jag hör hennes stamma allaren — fan. Jag hör
toffeln knarra, Alla lemman darrat, Jag kan netto stå
på mina ben — fan.

Den Sjette:

Harpan.

Ensliga stugan, en kulan qwäll, Steg Gunnar
med bark ifrån skogen. Till bröd skall den bakas på